

برخی از معلمان و دانش آموزان از این روزهای مدرسه می گویند

باید گفت و گو کنیم

میدان مدرس با دانش آموزان گفت و گو می کنند تا روال کار مدارس به سمت آموزش

پیش رود. گرچه برخی از معلمان می گویند که بخش نامه های سفت و سختی برای کنترل اوضاع به مدیران داده اند، مدیران هم از معلمان خواسته اند تا شرایط را آرام کنند. با این همه آن طور که برخی از معلمان می گویند، دانش آموزان می خواهند شنیده شوند و راه آن هم فقط «گفت و گو» است. باید با دانش آموزان تعامل کرد، حرف هایشان را شنید و پاسخی برای نقدهای تند و تیزشان داشت. دانش آموزان از نسلی می آیند که حرف هایی برای گفتن دارند، نسلی که با اینترنت و موبایل بزرگ شده و نگاه متفاوتی نسبت به نسل قبل خود دارد. معلم اگر بتواند این دانش آموزان را قانع کند، نمی تواند آموزش را پیش ببرد. پرسش آن است که دانش آموزان چه می خواهند و معلمان چه باید انجام دهند؟



● عکس: سید علی حسینی/پایگاه خبری تحلیلی جوانان

شرایط را برای ما در مدسه سخت تر می کرد. هم اکنون خودشان هم فهمیدند که این اقدامات اوضاع مدرسه را به هم می ریزد و این نگاه غیرکارشناسی است. در این دو هفته مدیریت دانش آموزان را بر عهده مدیران و معلمان گذاشتند و مدارس را رها کردند. حالا شاهد آرام شدن دانش آموزان در مدارس هستیم. البته این بدان معنا نیست که دانش آموزان اعتراضی نکنند، آنها خیلی زیرپوستی حرفشان را می زنند اما دیگر فضا آشفته نیست. البته به عنوان مدیر مدرسه معتقدم که برخی از دانش آموزان در آن فضای ملتهب مدرسه می ترسیدند حرفی به معلمانشان بزنند هم اکنون که فضا آرام شده، سر کلاس های درس با معلمانشان بحث و گفت وگو انجام می دهند.

این مدیر مدرسه خودش معتقد به فضای گفت وگو با دانش آموزان است، برای همین از همان روز اول هم به معلمان گفته بود که اگر دانش آموزی بحثی را مطرح کرد برخورد جدی با دانش آموز نداشته باشند: «دانش آموزان از همان روز اول می خواستند گفت وگو کنند، آنها کوشی برای بحث های خود می خواستند. البته وزیر آموزش و پرورش هم تاکید کرده بود که مدیر و معلم باید دانش آموزان را قانع کنند. البته در گفت وگو دوطرفه نمی شود کسی را قانع کرد. ما این روزها بیشتر شنونده حرف های دانش آموزان هستیم. سکوت می کنیم تا آنها حرف بزنند. فکر می کنم دانش آموزان امروزی سطحی نگر نیستند. دانش آموزان اطلاعات بسیاری دارند. آنها لذت می برند از فضای بحث و گفت وگو. بنابراین ما این فضا را ایجاد کردیم. در روزهای اول افراد با دیدگاه های خاص به مدرسه می آمدند و با دانش آموزان صحبت می کردند. اما کم کم متوجه شدند که اولیای مدرسه را باید با دانش آموزان تنها بگذارند و اجازه دهند که خیلی از مباحث را از زبان معلمانشان بشنوند و در چارچوب های درس ها این صحبت ها پیش می آید. البته برخی وقت ها هم درس هیچ ربطی به موضوع مطرح شده دانش آموزان ندارد اما دانش آموزان بسیار استادانه موضوع را ربط می دهند و معلم هم مجبور می شود در همان مسائل درسی با دانش آموزانش گفت وگو کند. به عنوان یک مدیر می گویم که این روش بهترین روش است و ما باید همین مدل آموزش و شنیدن صدای دانش آموزان را ادامه دهیم.»

دانش آموزان علاقه ای به کتاب های درسی ندارند

ملک زاده البته به آگاهی دانش آموزان نسبت به شرایط روز جامعه اشاره می کند، اینکه کتاب های درسی فعلی پاسخی به نیازهای دانش آموزانش نمی دهد و شیوه آموزش و پرورش باید برای پرورش دانش آموزان تغییر کند: «برخی کتاب های درسی با توجه به نیازهای دانش آموزان نیست. محتوایی که

ادامه از صفحه اول

معمای مصرف آب

تازه صنعت هم مصرفش بالاست و بارها شنیده ایم که از مکان یابی نامناسب صنایع فولاد در استان های اصفهان و یزد کله کرده اند که تمام آب ها را به خود اختصاص داده. متأسفانه در سال های گذشته نبود جدیت در برنامه ریزان و مدیران استانی باعث عدم تدوین و برنامه ریزی برای کنترل میزان مصرف آب نیز شده است؛ اما خوش بینی های بی معنی مسئولان هم همیشه مانعی بوده است بر سر راه از سرگیری رویه های مصرف درست و بهینه آب. در سال های اخیر صدها بار شنیده ایم که مثلا رئیس جمهور یا وزیر گفته است: از دریای خزر یا از خلیج فارس به کویر و حاشیه های آن آب می آوریم! انکار این کار مثل آب خوردن است. خود شیرین کردن آب دریا مصیبتی است که برادران کشورها ی آن سوی خلیج فارس خیلی مواظب اند از آن حرفی نزنند؛ اما کیست که نداند نمک غلیظی که در اطراف تاسیسات آب شیرین کن ها به دریا ریخته می شود، بعد از گذشت سال ها محیط را برای موجودات زنده تحمل ناپذیر می کند و به مرگ دریا منجر می شود. خلاصه اینکه همه نوع انتقال آب که سال هاست از کرج و طالقان تا جاجروند و لار... تمام آب های منطقه بزرگ اطراف ما را جمع می کند و به تهران می آورد، تعادل حیات را نیز برهم می زند و همین اتفاق در دیگر نقاط نیز می افتد. پس چاره ای نداریم جز آنکه نگاه قدیمی سنتی و صرفه جویانه پدران ما را پیشه کنیم و به توصیه های دوستان محیط زیستی مان گوش دهیم که می گوید:

۱- شیر آب را زیادی باز نکنید. اکثر مواقع با فشار

دانش آموزان می گیرند با توجه به معلوماتشان نیست و این محتوا را دانش آموز نمی پسندد حتی دانش آموزان نسبت به مثال هایی که معلمان برای مباحث درسی می زنند انتقاد می کنند. این دانش آموزان از لحاظ اطلاعات آماری بسیار خوب هستند، آنها اندوخته های بسیاری دارند، چراکه فضای مجازی اطلاعات بسیاری به آنها می دهد و دیگر به این کتاب های درسی نیازی ندارند. می گویند دهه هشتادی ها سطحی نگرند، من این موضوع را قبول ندارم. دانش آموزان بیشتر نگاهشان به محتواست. بسیار سؤال می پرسند و دنبال این سؤال ها در کتاب های درسی شان می گردند. ولی جوابی پیدا نمی کنند. برای همین گرایشی به کتاب های درسی شان ندارند. همین موضوع موجب می شود که آنها علاقه مند به فضای مجازی شوند تا جواب تمام سؤال هایشان را پیدا کنند. مثلا درسی مثل مطالعات جامعه شناسی در پایه های پایین تر متناسب با نیازهای فکر بچه ها نیست. خیلی از دانش آموزان ما گسترده تر از آن چیزی که در کتاب های درسی شان است، با مباحث اجتماعی سروکار دارند. کلیدواژه هایی که در کتاب است متناسب با نیازهای روز دانش آموز نیست و دانش آموز دایره لغاتش خیلی گسترده تر است. کتاب ها اطلاعاتی به دانش آموز نمی دهد که او بگوید که خب امروز چیزی یاد گرفتم.»

دانش آموزان جسورتر شده اند

برخی از معلمان بر این باورند که درست است تنش ها را پشت سر گذاشتیم، اما باید صدای دانش آموزان را شنید، نباید آنها را وادار به سکوت کرد و از آنها خواست که کارهایی انجام دهند که باب میلشان نیست چراکه دانش آموزان امروزی متفاوت تر از نسل قبل هستند. این موضوعی است که محمدرضا نیک نژاد معلم به آن اشاره می کند و می گوید: «برخلاف آن چیزی که می گویند معلم همراه دانش آموز نیست، در اکثر مدارس معلمان و دانش آموزان همدل بودند. این واقعیتی بود که در مدارس وجود داشت. دانش آموزان در فضای مجازی حضور دارند و تصاویری از اعتراض ها را می دیدند و در مدرسه ما هم این موضوعات وجود داشت. حتی یک روز تنش بالا گرفت اما موضوع با همدلی مدیر و معلمان حل شد. این دانش آموزان متوجه شدند که بتوانند سبلی دارند. همکارانمان این انعطاف را داشتند و توانستند تا حدودی با دانش آموزان کنار آیند. فضای گفت وگو در مدرسه بیشتر شده است. باید بدانیم که دانش آموزان در جامعه هستند و از قبل هم دربارۀ موضوعات اجتماعی اطلاعات داشتند. آنها در شبکه های اجتماعی هستند. ما می دانستیم که چه اتفاقی برای دانش آموزان می افتد. به هر حال دانش آموز امروز با این فضایی که در جامعه تجربه کرده و همچنین تجربه ای که در شبکه های اجتماعی دارد، بسیار تغییر کرده. البته شکل ارتباط پدر و مادر هم با فرزندانش فرق دارد. با این همه باید تا اندازه زیادی این نسل که این اتفاقات را رقم زده، به رسمیت شناخت و خواسته هایش را دید». او به شجاعت نسل جدید دانش آموزان اشاره می کند و می گوید: «دانش آموزان در بیان دیدگاهشان جسورتر شده اند. حرفشان را راحت تر می زنند. آنها هر حرفی را قبول نمی کنند. این نسل تجربه اینترنت، فیس بوک، تلگرام، اینستا و بازی های آنلاین را دارد. می خواهم بگویم این نسل متفاوت است و ما به عنوان مدیر و معلم که با این دانش آموزان سروکار داریم این تفاوت را می فهمیم. می دانیم که هر لحظه می توانند اعتراض کنند. برای همین با دانش آموزانمان ارتباط و تعامل برقرار کردیم و آنها هم با ما راحت تر حرف می زدند. ما به عنوان معلم سازوکار این موضوع را پیدا کردیم تا در یک محیط آرام دانش آموزان می گفتند و ما هم می شنیدیم. اما در موقعیتی که دانش آموزان اعتراضات شدید داشتند، کسانی آمدند و برخورد هایی با دانش آموزان داشتند. دانش آموز امروزی را باید قانع کرد آنها خیلی جسورانه تر حرف می زنند و ترسی هم از کسی ندارند. می خواهم تاکید کنم که به عنوان یک معلم در کلاس از قبل با این موضوعات آشنا بودم و فضای گفت وگو را در کلاس هم همیشه داشتم. اما می توانم بگویم دانش آموزان این روزها هم در بیان حرف هایشان جسورترند و دغدغه هایشان نسبت به قبل بیشتر شده است همین دغدغه آنها را بی تاب کرده است. آنها نقدهای جدی به ساختار اجتماعی دارند و باید برای این دانش آموزان پاسخ های قانع کننده داشته باشیم.»

با نسلی مطالبه گرویه روییم

علی بهشتی نیا معلم ادبیات دبیرستانی سپرانه در شهریار است. او در منطقه ای محروم درس می دهد که نیازهای دانش آموزانش با برخی از دانش آموزان مناطق مختلف تهران متفاوت تر است. بهشتی نیا هم همچون دیگر معلمان می خواهد فضا را برای تعامل با دانش آموزانش بیشتر کند، اما قوانین سفت و سخت مدیر مدرسه دستش را بسته و دیگر نمی تواند آن طور که باید و شاید با دانش آموزانش ارتباط برقرار کند. خودش می گوید، همیشه سعی کرده حرف دانش آموزان را بشنود اما این روزها شرایط مدرسه نامناسب شده و دانش آموزان با ترس و لرز حرفشان را می زنند و خود معلمان هم کمتر وارد این مباحث می شوند: «مدرسه جای آموزش مهارت های اجتماعی است و یکی از مهارت های اجتماعی هم همین اصل گفت وگو است. ما باید به دانش آموزانمان گفت وگو کردن را یاد دهیم. برخی از درس ها مثل محیط زیست، مطالعات اجتماعی و ادبیات و تاریخ خاصیتش گفت وگویی آزاد در کلاس است. ما باید به دانش آموز پاسخ گو باشیم که چرا برخی از این شرایط در جامعه پیش آمد. اما برخی از مدیران نگاه بالا به پایین دارند و از ما می خواهند موضوعاتی که در آموزش و پرورش منطقه به آنها دیکته کرده اند را انجام دهیم. وقتی بحث دانش آموزان را هم جواب می دهیم مدیر می گوید چرا این موضوعات را مطرح کرده اید. ما باید بدانیم با نسلی رویه رو هستیم که دیگر نگاه از بالا به پایین را قبول نمی کند. این نسل مطالبه گر است و اگر ما به عنوان معلم جوابشان را ندهیم، او برآشکر می شود و از جامعه این جواب را می گیرد.»

میوه ها را از طرف خارج کرده و این بار ظرف را با آب پر کنید و در ادامه میوه و سبزی را داخل آن بریزید. از ظرف آب دوم می توان برای آبیاری گیاهان گلدار داخل خانه استفاده کرد.

۹- هرگز و هرگز از آب شیر برای شست و شوی زمین، ماشین، حیاط و... استفاده نکنید؛ مگر به اندازه یک سطل و آن هم فقط وقتی که خیلی خیلی ضروری باشد؛ وگرنه یک دستمال مرطوب در اکثر مواقع کفایت می کند.

۱۰- به همه اطرافیان دائم درمورد مصرف آب تذکر دهید. تا شیر آب باز می شود، همه باید یادشان بیفتد که مراقب باشند. بگذارید این فرهنگ جا بیفتد.

این خجالت آور است که بگویند در این شرایط بی آبی تهرانی ها رکورد مصرف لحظه ای آب در پایین را شکستند! روز گذشته شهر تهران رکورد مصرف لحظه ای ۴هزارو ۸۰۰ لیتر بر ثانیه را در پایین زد؛ درحالی که میزان ورودی آب به سد های تهران ۳۲ هزار لیتر بر ثانیه است. چه خوب می شود اگر مردم تصمیم بگیرند کمتر آب مصرف کنند. درحال حاضر مصرف سرانه آب در تهران ۲۳۰ لیتر است که با وضعیت مطلوب یک ۱۳۰ لیتر است، فاصله زیادی داریم و باید با تغییر الگوی مصرف این کمبودها را جبران کنیم. این را هم فراموش نکنیم که البته صرفه جویی مهم است؛ اما حدود ۳۰ درصد آب تهران از لوله ها هدر می رود. شاید بهتر باشد جدی تر به موضوع اصلاح شبکه آب رسانی تهران نگاه کنیم.



۱۲ آذر، روز افراد دارای معلولیت گرامی باد.

بیرون ز تو نیست هر چه در عالم هست در خود بطلب هر آنچه خواهی، که تویی

بیش از ۱۰۰۰ نفر توانخواه معلول در دو آسایشگاه کهریزک تهران و البرز زندگی می کنند.

شماره کارت: ۰۴۴۷-۱۰۵۱-۰۸۷۰-۰۵۲۹

تلفن: ۰۲۱-۴۲۱۱۴۰۰۰
www.kahrizakcharity.com



موسسه خیریه کهریزک
مرکز نگهداری، درمان
و آموزش معلولین و سالمندان
غیر دولتی غیرانتفاعی مردمی



پرداخت آنلاین